



ØKONOMISK ULIGHED SKABER OPRØR OG HÆMMER VÆKST

af Merete Koefoed-Johnsen

ANBEFALINGER

Den stigende ulighed kræver handling i form af vedtagelse af politikker, der vil styrke de laveste indkomstgrupper og fremme en større økonomisk inddragelse af alle samfundsgrupper.

Ulighed er et globalt problem, som kræver globale løsninger. Bedre regulering og overvågning af de finansielle markeder og institutioner, samt større udviklingsbistand og udenlandske investeringer til de dele af verden, hvor behovet er størst. Støtte til mere sikker migration og mobilitet for mennesker er vigtigt for at reducere den stigende ulighed.

Social retfærdighed bør være udgangspunkt for Danmarks bistand til ulandene. Danmark skal tilbyde at være med til at skabe et progressivt skattesystem, der hjælper lavindkomstgrupperne og fremmer en økonomisk inddragelse af alle samfundsgrupper. Det skal tage udgangspunkt i omfordeling.

FN's Verdensmål 10 om mindre ulighed skal Danmark særligt omfavne og støtte. Der udvikles en målelig handlingsplan i DANIDA for disse bestræbelser.

Danmark skal i regionale og internationale organer især pege på den globale ulighed og komme med forslag til globale omfordelinger.

INTRODUKTION OG RESUME

Indkomstuligheden er stigende i hele verden, og den er i de fleste lande på sit højeste siden 1980'erne. De rigeste 10 procent tjener op til 40 procent af den samlede globale indkomst, og de fattigste 10 procent tjener kun mellem 2 og 7 procent af den samlede globale indkomst¹. Selvom verden er blevet rigere, lever mere end 1,2 milliarder mennesker stadig i ekstrem fattigdom².

Her i 2020 står vi pludselig i en global krise, hvor uligheden er tydelig. Selvom coronavirusen ikke skelner mellem rig og fattig, så rammer corona-krisen de fattigste lande hårdest. FN vurderer, at corona-krisens globale konsekvenser kan betyde, at flere dør af sult end af coronavirus³. Global ulighed er en central udfordring for os alle, og vi er nødt til at tage den alvorligt, hvis vi ønsker økonomisk, politisk og social stabilitet i fremtiden.

2019 blev et år med store og voldsomme protester i flere lande, og mange af dem havde økonomisk ulighed på dagsordenen. Protesterne udviklede sig i flere tilfælde i en mere voldelig retning, hvor sikkerhedsstyrker forsøgte at stoppe demonstranterne, hvilket resulterede i mange døde og sårede⁴. I Libanon, Irak og Chile er protesterne fortsat, hvor der insisteres på handling. I flere år har Verdensbanken, Den Internationale Valutafond IMF, OECD og FN i flere rapporter advaret om den voksende ulighed, som skaber social uro og hæmmer økonomisk vækst på længere sigt. Derfor har ledere fra samtlige 193 FN-lande, herunder Danmark, skrevet under på verdensmål nummer 10, der forpligter landene til at arbejde for at reducere ulighed både i og imellem landene.

I medierne, i særdeleshed på grund af bevægelsen "We Are the 99 Percent,"⁵ har der været meget fokus på de allerrigeste, den ene procent i toppen af et samfund, som har oplevet kraftig vækst i deres indkomst de sidste to årtier. Men det er også vigtigt at vende blikket mod lavindkomstgrupperne, de om-



RIKOs Udenrigspolitiske Analyser skrives af eksperter fra RIKOs Råd. Analyserne er uafhængige af partipolitiske og kommercielle interesser. Forslag til konkrete analyser, der berører aktuelle udenrigspolitiske emner, kan drøftes med redaktionen ved at kontakte RIKOs Sekretariat (*se sidste side for kontaktinformation*).

kring 40 procent af befolkningen med lavest indkomst i flere lande, som stort set ikke har mærket, når der har været økonomisk vækst de sidste to årtier. I nogle lande har denne gruppe endda oplevet deres indkomst falde. I OECD-landene har dette været tendensen siden lige før finanskrisen i 2008. Denne tendens rejser nogle alvorlige sociale og politiske problemstillinger, da den truer den sociale sammenhængskraft og skaber mistillid til politiske institutioner⁶. Nogle forskere peger også på, at den stigende ulighed er en af hovedårsagerne til den voksende højreorienterede populisme, som politikere såsom Donald Trump har vundet stemmer på. Også Brexit siges til dels at være motiveret af stigende økonomisk ulighed, hvor de fattigste områder i Storbritannien havde den største andel af leave-stemmerne⁷. Uligheden er en ond cirkel, der skader den sociale mobilitet, fordi folk i lande med stor økonomisk ulighed har sværere ved at opnå adgang til uddannelse af høj kvalitet, og dermed kan have sværere ved at opnå jobs af høj kvalitet⁸. Ifølge Ted Howard, medstifter af Democracy Collaborative, udfordres den demokratiske stat og kultur, når velstandsfordelingen overhovedet ikke er demokratisk⁹.

ÅRSAGERNE TIL DEN VOKSENDE ULIGHED I DEN RIGE DEL AF VERDEN

Nogle af hovedårsagerne til den voksende økonomiske ulighed i OECD-landene er store forskelle i lønninger og forandringer på arbejdsmarkeder. Der udgør lønindkomst omkring 75 procent af en husholdnings samlede indkomst, og de 10 procent med de højeste indkomster har bevæget sig længere og længere væk fra middelklassen. Særligt den øverste top 1 procent, og i nogle lande endda top 0,1 procent, har oplevet en høj indkomststigning. Selvom globalisering også påvirker uligheden, så spiller teknologiens indtog en større rolle, og det er typisk de ufaglærte, der oplever, at maskiner i højere grad overtager deres arbejdsopgaver, og samtidig oplever et større spring mellem deres løn og højtuddannedes løn. En anden årsag til den voksende ulighed er de mange korte, midlertidige ansættelser med dårlige eller ingen overenskomster og fagforeningernes svækkelse.

”*Multinationale firmaer fjerner hvert år 5.000 milliarder ud af udviklingslandene gennem skattely*

Fordelingen af andre former for indkomst end løn er også meget skæv, navnlig kapitalindkomst. Ændringer i familiestrukturer såsom mange enlige og det faktum, at kvinder stadig får en lavere løn end mænd i mange brancher, skaber også ulighed.

GINI-KOEFFICIENTEN

Indkomst er ifølge OECD defineret som en husholdnings disponible indkomst i løbet af et bestemt år bestående af lønindkomst, indkomst fra selvstændig virksomhed, kapitalindkomst og offentlige ydelser fratrukket indkomstskat og bidrag til sociale sikringsordninger. Når rapporter beskriver ulighed, så anvendes GINI-koefficienten ofte som målestok. Den illustreres ved en såkaldt Lorenz-kurve, der viser hvordan indkomstmasser er fordelt blandt en befolkning. GINI-koefficienten vises med et tal mellem 0 og 1, eller et tal mellem 0 og 100, og jo tættere på 0, jo mindre ulighed. Hvis man ser på Danmark, er det tydeligt at uligheden også her er vokset. I 1998 var GINI-koefficienten i Danmark 23,81 og tyve år senere, i 2018, var den 29,1.

OECD (2019), Income inequality (indicator) og Ulighedsmål målt på ækvivaleret disponibel indkomst efter ulighedsmål og kommune. Danmarks Statistik

Korruption kan også skabe mere ulighed eller være et direkte resultat af ulighed¹⁰. Sidst men ikke mindst er skattesystemer og offentlige ydelser i flere lande blevet mindre distributive siden midt 90'erne. Det vil sige, at der er blevet skåret i offentlige ydelser, og at det er blevet sværere at opfylde kravene, der stilles til den, der modtager ydelser¹¹.

Skattely, gæld og andre årsager til ulighed i den fattige del af verden

I verdens fattigste lande er der nogle yderligere afgørende faktorer, der påvirker uligheden. Multinationale firmaer fjerner hvert år 5.000 milliarder ud af udviklingslandene gennem skattely, så landene går glip af store skatteindtægter. Lande, som ikke får gavn af egne ressourcer, kan se sig nødsagede til at optage lån og ender dermed i stor gæld¹².

Udviklingslandene betaler hvert år omkring 3.000 milliarder kroner i afdrag på lån og renter¹³. Den verdenskendte nobelprisvinder og tidligere cheføkonom for Verdensbanken, Joseph Stiglitz, har offentligt kritiseret IMF for at stille urimelige betingelser for sine lån, og har udtalt, at IMF repræsenterer Vestens økonomiske interesser og ideologi. De giver store lån, men stiller hårde og ofte helt urealistiske krav om hurtig udfasning af subsidier og voldsomme spareplaner i den offentlige sektor¹⁴.

Også dårlige handelsvilkår gør det svært for udviklingslandene at mindske uligheden. Derfor peger eksperter på, at udviklingsbistand ikke løser problemerne alene, fordi de ikke løser de grundlæggende problemer, som er skattely, gæld og ugünstige handelsvilkår¹⁵.

Oxfam Ibis nye rapport ”Time to Care” udgivet i starten af 2020 om global ulighed viser, hvordan kvinder i udviklingslande bruger op til 14 timer dagligt på at hente vand, gøre rent, passe børn og ældre og andet husarbejde. De har ikke tiden eller ressourcerne til at tage en uddannelse og arbejde uden for hjemmet, eller engagere sig i lokalsamfundsorganisationer for at sætte fokus på ulighed, og deres hårde arbejde bliver ikke anerkendt. Rapporten peger også på, at de kvinder der har lønnet arbejde i plejesektoren bliver underbetalt. Dette er med til at fastholde en verden, hvor der er markant flere fattige kvinder end mænd¹⁶.

2019 - ET ÅR I OPRØR MOD ULIGHED

Der er ikke enighed blandt forskere, når det kommer til sammenhængen mellem økonomisk ulighed og konflikt. Dog peger flere forskere på, at flere faktorer i samspil med økonomisk ulighed kan være årsag til konflikt¹⁷. Væbnet konflikt er mere sandsynlig, hvis en konflikt handler om ulighed, som er gruppe-orienteret, fx gennem etnicitet, religion eller anden form for tilhørsforhold. De sidste 10-15 år har forskningen inden for konflikt fokuseret meget på gruppe-orienteret eller identitets-orienteret ulighed, men det gør ikke forskningen i individuel ulighed mindre relevant¹⁸. Flere af de protester, der har fundet sted i løbet af 2019, er blevet mødt med vold fra myndighederne, som har resulteret i mange døde og sårede, og der er mulighed for, at der kan opstå enten kortvarig eller langvarig voldelig konflikt.

Protesterne har fundet sted i hele verden i blandt andet Algeriet, Bolivia, Peru, Iran, Egypten, Colombia, Hong Kong, Frankrig, Ecuador, Haiti og Indonesien. Særligt i løbet af efteråret, brød der store demonstrationer ud i Libanon, Irak og Chile. Selvom der er flere årsager til protesterne, er der en fællesnævner for de tre lande - nemlig økonomisk ulighed. Den økonomiske ulighed forværres af forskellige årsager fra land til land, men det er typisk korrupsion, skattesystemer med dårlig omfordeling, gæld, mangel på jobs og dårlig offentlig service¹⁹.

Irak:

Fredelige demonstrationer begyndte i Bagdad i starten af oktober 2019 med kravet om, at ingen af dem, der kom til magten efter den amerikanskledede invasion i 2003, måtte stille op igen. Det er arbejdsløshed, fattigdom og ulighed, men også korrupsion i magteliten, der har fået folk på barrikaderne. På Tahrir-pladsen i Bagdad skabte demonstranterne et mini-samfund med bibliotek, lægeklinik, skraldemænd, suppekøkken og offentlig transport til og fra protesterne i tuktuk. Frivillige journalister har desuden skabt deres egen avis, som er et alternativ til de statskontrollerede medier²⁰. De fik deres første sejr, da premierminister Adel Abdel-Mahdi i slutningen af november 2019 meddelte, at han går af. Det skete efter, at Ayatollah Sistani havde opfordret regeringen til at trække deres støtte til Adel Abdel-Mahdi oven på hans håndtering af

urolighederne, der har kostet hundredvis af menneskeliv²¹, og der er blevet rapporteret om systematiske kidnapninger og tortur af demonstranter²². Det er dog ikke nok for nogle irakere, der også ønsker et opgør med den iranske indflydelse og den sekteriske og etniske opdeling, der blev indført af amerikanerne. Mange års krig har sat sine spor i Irak. En rapport fra Unicef fra 2018 viser, at ulighed rammer især irakiske børn hårdt. Størstedelen af de fattige børn modtager ikke nogen form for hjælp fra staten, og kun lidt over halvdelen af de fattige børn færdiggør deres grundskole²³. I begyndelsen af februar blev den tidligere minister Mohammed Allawi udpeget som Iraks nye premierminister, støttet af bl.a. den magtfulde shia-leder Muqtada Al-Sadr, som efterfølgende bad sine støtter om at forlade Tahrir-pladsen i Bagdad. Dog var der ikke fuld tilfredshed blandt demonstranterne, der afviser Allawi, fordi han er udpeget af den gamle politiske elite, de ønsker at udskifte. Efter voldsomme angreb på demonstranter i både Bagdad og Najaf og efter at Al-Sadrs støtter, de såkaldte ”blå hatte”, smed demonstranterne ud af deres hovedbygning i Bagdad i begyndelsen af februar²⁴, har demonstranterne flyttet deres epicenter til byen Nasiriyah i det sydlige Irak, hvor de har fortsat deres kamp for et mere retfærdigt Irak²⁵. På grund af det fortsatte pres, besluttede Allawi at gå af, og han blev erstattet med Adnan al-Zurfi, som også gik af kort efter. Det lykkedes ham nemlig ikke at samle en regering. Senest er Mustafa al-Kadhimi blev udpeget som premierminister i april, og han er i gang med at samle en regering. Han anses for at være pro-amerikansk og fortaler for det amerikansk-introducerede sekteriske politiske system, hvilket demonstranterne er imod. På grund af corona-virus, har de måttet indstille deres gadeprotester, men de har meldt ud, at de ikke støtter al-Kadhimi og vil fortsætte deres protester²⁶.

” i løbet af efteråret, brød der store demonstrationer ud i Libanon, Irak og Chile. Selvom der er flere årsager til protesterne, er der en fællesnævner - nemlig økonomisk ulighed.

Chile:

Under Pinochets militærdiktatur i Chile indførtes en aggressiv, neo-liberal, økonomisk politik med omfattende privatiseringer af sundhed, pensioner og uddannelse, og siden demokratiseringen i 1990 har skiftende regeringer videreført den neoliberale politik. Det har givet Chile økonomisk vækst, men samtidig skabt et meget ulige samfund²⁷. Økonomisk vækst afgør ikke, om et land bliver mere lige, da det afhænger af fordelingen af væksten.

I slutningen af oktober 2019 gik omkring en million chilenerne på gaden i Chiles hovedstad Santiago for at deltage i, hvad der

menes at være den største protest i landets historie kun få dage efter større protester i Peru og Ecuador. Til at begynde med protesterede en gruppe studerende mod forhøjede billetpriser i myndretiden i metroen. De blev mødt med en kommentar fra Chiles økonomiminister om, at de bare kunne stå tidligere op for at undgå at køre med metro i de travle morgentimer. Det blev starten på en lang række protester, der blev mødt med bl.a. tåregas, gummikugler og vandkanoner fra myndighedernes side²⁸, og har indtil videre kostet mindst 31 mennesker²⁹ livet og mindst 28.000 er blevet fængslet³⁰. De forhøjede billetpriser var dråben, der fik bægeret til at flyde over, for folk var allerede utilfredse med stagnerede lønninger, lave pensioner og de høje priser på uddannelse og lægebehandling. Chile er et rigt land, men det er samtidig det mest ulige OECD-land. En chilensk undersøgelse fra 2018 viste, at de rigeste chilenerne tjener 14 gange så meget som de fattigste³¹. Protesterne fortsætter her i 2020, selvom præsidenten har mødt et af demonstranternes krav, nemlig en folkeafstemning om en helt ny forfatning, da den nuværende stammer fra Pinochet-diktaturets tid³². Selv i slutningen af marts, har der været demonstrationer på trods af corona-krisen, og under karantænen har demonstranterne taget nye midler i brug. De er særligt aktive på de sociale medier, og med banken på pletter og pander hver fredag forsøger de at råbe op om de mange demonstranter, der sidder i fængsel³³.

Libanon:

Den 17. oktober 2019 gik en gruppe vrede unge mennesker på gaden, da der var tale om, at den populære app "Whatsapp" ville blive beskattet. Demonstrationerne fortsatte dag for dag og blev til en mere generel protest mod ulighed, korrupsion, det sekteriske system og dårlig offentlig service. Libanons infrastruktur er slidt, og folk lever med daglige strømafbrydelser og en generatormafia, der har gjort sig selv uundværlig. Libanon har også taget imod millioner af palæstinensiske og syriske flygtninge og har en kæmpe offentlig gæld³⁴. Premierminister Saad Hariri trak sig d. 29. oktober 2019, men demonstranterne kræver en total udskiftning af den politiske elite. Den 19. december blev Hassan Diab udpeget som ny premierminister, men kun lidt over en uge senere samledes demonstranter foran hans hjem og krævede hans afgang. For at imødekomme demonstranternes krav lovede Diab at danne en regering af 20 uafhængige eksperter, som blev præsenteret i slutningen af januar. Hassan Diab er støttet af Hizbollah, men demonstranterne ser ham som en del af den nuværende politiske elite, de ønsker et opgør med³⁵. Protesterne er fortsat, fordi der er utilfredshed med den nye regering, og fordi den økonomiske situation er kritisk. Det politiske dødvande og urolighederne har presset den libanesiske økonomi til det yderste, og det er svært at få medicin, hæve penge i bankerne, og hundredvis af butikker har måttet lukke³⁶. I takt med at gælden vokser, har den nye regering vedtaget en økonomisk redningsplan, og har samtidig bedt om teknisk assistance fra IMF, for at få Libanon på fode igen. Uden for Beirut oplever byer såsom Tripoli stor fattigdom og en arbejdsløshed på omkring 60 procent. Verdensbanken estimerer at antallet af fattige vil stige med 50 procent, hvis der ikke snart sker en forbedring af den økonomiske situation³⁷. Corona-krisen er ekstra hård for den i

forvejen hårdtprøvede libanesiske økonomi, og Human Rights Watch har advaret om, at millioner af mennesker i Libanon kan risikere at sulte. Som respons har den libanesiske regering lanceret en økonomisk hjælpepakke til dem, der er i nød. Familier, der har søgt om hjælp, kan få udbetalt et engangsbeløb, der svarer til i omegnen af 140 US dollars, hvilket ikke kommer til at række særlig langt. Sporadiske protester har fundet sted på trods af udgangsforbuddet³⁸.

NOTER

1. Læringsite om FNs verdensmål, Mål 10 mindre ulighed: <https://www.verdensmaalene.dk/maal/10>

2. UNDP report (2013). *Humanity Divided: Confronting inequality in developing countries side. United Nations Development Program*, s. 16 https://www.undp.org/content/dam/undp/library/Poverty%20Reduction/Inclusive%20development/Humanity%20Divided/HumanityDivided_Full-Report.pdf

3. Bendixen, Søren og Markvardsen, Camilla (13. april 2020). FN: Et økonomisk sammenbrud kan koste flere menneskeliv end coronavirus. *Danmarks Radio* <https://www.dr.dk/nyheder/udland/fn-et-oekonomisk-sammenbrud-kan-koste-flere-menneskeliv-end-coronavirus>

4. Thaler, Kai (5. december 2019). Violence is sometimes the answer. *Foreign Policy* <https://foreignpolicy.com/2019/12/05/hong-kong-protests-chile-bolivia-egypt-force-police-violence-is-sometimes-the-answer/>

5. For yderligere information om bevægelsen "We are the 99 percent" se: <http://wearthe99percent.us/>

6. OECD (2015). *In It Together: Why Less Inequality Benefits All. OECD Publishing*, Paris, s. 26 https://read.oecd-ilibrary.org/employment/in-it-together-why-less-inequality-benefits-all_9789264235120-en#page26

7. Hervey, Ginger & Scott, Mark (19. December 2017). Inequality and Brexit. *Politico* <https://www.politico.eu/article/brexit-economy-inequality/>

8. OECD (2015). *In It Together: Why Less Inequality Benefits All. OECD Publishing*, Paris, s. 17 https://read.oecd-ilibrary.org/employment/in-it-together-why-less-inequality-benefits-all_9789264235120-en#page17

9. Partington, Richard (9. September 2019). Inequality: Is it rising and can we reverse it? *The Guardian* <https://www.theguardian.com/news/2019/sep/09/inequality-is-it-rising-and-can-we-reverse-it>

10. Zúñiga, Nieves (6. Juli 2017). Correlation between corruption and equality. *U4 Anti-Corruption Resource Centre*. <https://www.u4.no/publications/correlation-between-corruption-and-inequality>

11. OECD Report Summary (2015). *Divided we stand: Why Inequality Keeps Rising. OECD Publishing* <https://www.oecd.org/els/soc/49170768.pdf>

12. Kar, Dev & Freitas, Sarah (2011). *Illicit Financial Flows from the Developing World Over the Decade Ending 2009. Global Financial Integrity*. <https://gfintegrity.org/report/illicit-financial-flows-from-the-developing-world-over-the-decade-ending-2009/>

13. The World Bank (2019). *International Debt Statistics. The World Bank*. <https://datacatalog.worldbank.org/dataset/international-debt-statistics>

14. Berlingske Business (4. Juli 2002) <https://www.berlingske.dk/business/verdensbanken-og-imf-under-pres>

15. Afrika Kontakt kampagnevideo (maj 2014). Sandheden om ulighed. <https://afrika.dk/kampagner/ulighed>

16. Oxfam International. Why the Majority of the World's Poor are Women. *Oxfam International*. <https://www.oxfam.org/en/why-majority-worlds-poor-are-women>

17. Østby, Gudrun (2016). World social science report, 2016: Challenging inequalities, pathways to a just world. s. 126-128.

18. Nygård, Håvard Mokleiv (29. marts 2019) Inequality and conflict – some good news. *World Bank Blogs*. <https://blogs.worldbank.org/dev4peace/inequality-and-conflict-some-good-news>

19. Voa News (30. November 2019). Global Protests in 2019: Demonstrators around the world demand reform. <https://www.voanews.com/americas/global-protests-2019-demonstrators-around-world-demand-reform>

20. Safi, Waleed (29. November 2019) Irakiske demonstranter: "Vi vil retsforfølge korrupte politikere. Vi vil skabe job og muligheder. Vi vil leve". *Information*. <https://www.information.dk/udland/2019/11/irakiske-demonstranter-retsforfoelge-korrup-te-politikere-skabe-job-muligheder-lev>

21. Nordentoft, Ane (2. december 2019). Iraks regeringschef går af efter bølge af protester. *Globalnyt*. <https://globalnyt.dk/content/iraks-regeringschef-gaar-af-efter-boelge-af-protester>

22. Abdul-Ahad, Ghaith (18. februar 2020). 'I just wanted to die': the torture of an Iraqi protester. *The Guardian*. <https://www.theguardian.com/world/2020/feb/18/i-just-wanted-to-die-the-torture-of-an-iraqi-protester>

23. Unicef pressemeddelelse (19. november 2018). Deep inequality continues to shape the lives of children in Iraq. *Unicef*. <https://www.unicef.org/press-releases/deep-inequality-continues-shape-lives-children-iraq>

24. Al Jazeera (4. Februar 2020). Sadr supporters take iconic Tahrir Square building. <https://www.aljazeera.com/news/2020/02/sadr-supporters-ionic-tahrir-square-building-200204094913131.html>

25. Agence France-Press (2. Februar 2020). Iraq protesters unconvinced after Mohammed Allawi named PM. *The Guardian*. (<https://www.theguardian.com/world/2020/feb/02/iraq-protesters-unconvinced-after-mohammed-allawi-named-pm>)

26. Ibrahim, Arwa (12. April 2020). Could it be third time lucky in Iraq with new PM-designate? *Al Jazeera*. <https://www.aljazeera.com/news/2020/04/time-lucky-iraq-pm-designate-200412084134181.html>

27. Boel, Niels (5. november 2019). Opstanden i Chile er en historisk kamp om Chiles sjæl. *Globalnyt*. <https://globalnyt.dk/content/opstanden-i-chile-en-historisk-kamp-om-chiles-sjael>

28. Ritzau/AFP (26. Oktober 2019). En million gik på gaden i rekordstor demonstration i Chile. *Danmarks Radio*. <https://www.dr.dk/nyheder/udland/en-million-gik-pa-gaden-i-rekordstor-demonstration-i-chile#!>

29. Reuters (16. Marts 2020). In Chile, student blinded by police says protests won't end until president steps down. *NBC News*. <https://www.nbcnews.com/news/latino/chile-student-blinded-police-says-protests-won-t-end-until-n1160306>

30. McSherry, J. Patrice (24. Februar 2020). Chile's struggle to democratize the state. *Nacra*. <https://web.archive.org/web/20200229190253/https://nacra.org/news/2020/02/24/chile-struggle-democratize-state-plebescite>

31. Merelli, Annalisa (27. november 2019). Chile is a rich country and that is why its people are so angry. *Quartz*. <https://qz.com/1754400/protests-in-chile-are-about-wealth-as-much-as-inequality/>

32. BBC News (24. Februar 2020). Chile anti-government protest mar music festival's opening night. <https://www.bbc.com/news/world-latin-america-51613300>

33. McGowan, Charis (14. April 2020). How quarantined Chileans are keeping their protest movement alive. *Al Jazeera*. <https://www.aljazeera.com/indepth/features/quarantined-chileans-keeping-protest-movement-alive-200414122141809.html>

34. Olsen, Jakob Busk (21. oktober 2019). Politikere går ned i løn for at stoppe protester i Libanon. *Danmarks Radio*. <https://www.dr.dk/nyheder/udland/politikere-gaar-ned-i-loen-stoppe-protest-i-libanon>

35. Ritzau/AFP/ (29. December 2019). Demonstranter kræver ny premierministers afgang i Libanon. *Jyllands-Posten*. <https://jyllands-posten.dk/international/mideast/ECE11848783/demonstranter-kraver-ny-premierministers-afgang-i-libanon/>

36. Jørgensen, Emil (12. november 2019). Nervekrig i Libanon: Politikerne nøler, økonomien bløder, og demonstranter lider. *Globalnyt*. <https://globalnyt.dk/content/nervekrig-i-libanon-politikerne-noeler-oekonomien-bloeder-og-demonstranter-lider>

37. Khairat, Sara (6. februar). Lebanon's economic crisis felt in city of Tripoli. *Al Jazeera*. <https://www.aljazeera.com/news/2020/02/lebanons-economic-crisis-felt-city-tripoli-200206125201514.html>

38. Azhari, Timour (8. April 2020). Lebanon launches coronavirus aid measures with cash payments. *Al Jazeera* <https://www.aljazeera.com/ajimpact/lebanon-launches-coronavirus-aid-measures-cash-payments-200408150728617.html>

Andre kilder

OECD (2019), Income inequality (indicator). doi: 10.1787/459aa7f1-en

Ulighedsmål målt på ækvivaleret disponibel indkomst efter ulighedsmål og kommune. *Danmarks Statistik* <https://statistikbanken.dk/ifor41>

KONTAKT RIKO

SEKRETARIATET

Karl-Johan Petersen

Research- og analysepraktikant

E: int@riko.nu

T: +45 2386 3363

Josefine Støjholm Jensen

Politisk praktikant

E: josefine.jensen@riko.nu

REDAKTIONEN

Palle Bendsen, Line Engbo Gissel, Niels Hahn, Jørn Boye Nielsen (T: +45 2990 4512), Kristian Svendsen, Misha Zand og Clemens Stubbe Østergaard.

Udenrigsanalyserne skrives af eksperter fra RIKO Rådet. Analyserne er uafhængige af partipolitiske og kommercielle interesser. De berører aktuelle udenrigspolitiske emner, og forslag til konkrete analyser kan drøftes med redaktionen ved at kontakte RIKOs Sekretariat.

For mere information om rådsmedlemmerne: <http://riko.nu/om-riko/rikoraadet/>